

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.

Den foreslåede nye lov indebærer en væsentlig forbedring og modernisering af reglerne om handelsagenter og handelsrejsende. Et vigtigt sigte med forslaget er endvidere at gennemføre et EF-direktiv fra 1986 om selvstændige handelsagenter. Direktivet skal være gennemført pr. 1. januar 1990 og kan ses som en forberedelse til det indre marked.

Reglerne i forslaget omfatter (selvstændige) handelsagenter og selvstændige handelsrejsende. En del af reglerne foreslås endvidere gjort anvendelige også for ansatte handelsrejsende.

I forhold til de gældende regler i kommissionsloven fra 1917 indebærer forslaget en stærk forbedring af handelsagentens stilling, navnlig ved opsigelse, idet en del af de nye bestemmelser, herunder om opsigelsesvarsler, ikke kan fraviges ved aftale. Som noget helt nyt gives der endvidere handelsagenten mulighed for at opnå godtgørelse (goodwill) i forbindelse med en agenturaftales ophør. Dette gælder, hvis handelsagenten f.eks. har skaffet agenturgiveren nye kunder eller en betydelig udvidelse af handlen med den gamle kundekreds.

Forslagets regler om handelsagentens vederlag (provision) indebærer også en forbedring for agenten i forhold til gældende ret, idet der bl.a. foreslås indført nye regler om, hvornår provisionen skal betales. Handelsagenten får også bedre mulighed for at kontrollere, om han får den provision, han har krav på.

En ny bestemmelse om konkurrenceklausuler skal endvidere gøre retsstillingen omkring sådanne klausuler mere klar og overskuelig.

Forslaget indebærer endvidere en forenkling af reglerne om forholdet mellem agenturgiver og tredjemand (kunden) og mellem agenten og tredjemand.

De foreslåede nye regler skal helt erstatte de gældende regler i kommissionsloven om handelsagenter og handelsrejsende.

2. Handelsagent, handelsrejsende og agenturgiver.

I lovforslaget og bemærkningerne hertil benyttes

begreberne handelsagent, handelsrejsende og agenturgiver.

En *handelsagent* er en person eller et selskab, som for en anden person eller et andet selskab (agenturgiveren) har påtaget sig at arbejde for afsætning af agenturgiverens varer. Dette sker ved, at agenten henvender sig til virksomheder for at formå disse til at afgive ordrer til agenturgiveren om køb af dennes varer. Handelsagenten har i nogle tilfælde fuldmagt fra agenturgiveren til at sælge dennes varer til kunden. Undertiden - men sjældnere - består handelsagentens arbejde i at formidle indkøbsaftaler for agenturgiveren (indkøbsagentur). Handelsagenten er ikke ansat hos agenturgiveren, men er en selvstændig erhvervsdrivende, der ofte vil have agenturer for flere agenturgivere. Handelsagentens vederlag består i provision af de ordrer, der optages og effektueres. Der findes formentlig omkring 1500 handelsagenter i Danmark.

Det typiske agenturfirma beskæftiger sig især med import og har således normalt en udenlandsk virksomhed som agenturgiver. Der er derfor i almindelighed tale om formidling af handel over landegrænserne, og netop dette internationale aspekt er baggrunden for, at EF har søgt at gennemføre en harmonisering af medlemslandenes lovgivning om handelsagenter. EF-direktivet kan således ses som en forbedring til det indre marked.

Efter gældende ret er der reelt ingen forskel på en handelsagent og en selvstændig handelsrejsende. Efter lovforslaget gælder derfor de samme regler for disse handelsrejsende som for handelsagenter. Betegnelsen »handelsagent« omfatter således også den gruppe, der i dag kaldes selvstændige handelsrejsende.

Ved »handelsrejsende« forstås derfor i lovforslaget en ansat handelsrejsende, det vil sige en handelsrejsende, der som led i et tjenesteforhold påtager sig at opsøge kunder og indhente tilbud eller ordrer.

3. De gældende regler.

De gældende regler om handelsagenter og handelsrejsende findes i lov nr. 243 af 8. maj 1917 om